

בש"פ 8471/19 - מדינת ישראל נגד לואי שניי

בבית המשפט העליון

בש"פ 8471/19

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

לווי שניי

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בנצחת מיום
18.12.2019 במ"ת 19-11-36113 שננתנה על ידי
כבוד השופטת ת' ניסים שי

תאריך הישיבה: כ"ב בכסלו התש"פ (20.12.2019)

בשם העוררת:

עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיב:

עו"ד שמואל ברזני

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בנצחת מיום 18.12.2019 במ"ת 19-11-36113, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב, לואי שניי (להלן: שניי), באיזוק אלקטרוני, בתנאי 'מעצר בית' מלא בבית אחותו, תחת פיקוח אנושי.

2. כתוב האישום שהוגש נגד שניי, מייחס לו ביצוע עבירות של חבלה בכוננה מחמירה ופציעה לפני המתלוון, אדים זידאן (להלן: אדים). ברקע לדברים, בין שניי לבין אדים ומשפחהו, יש שנים האחרונות סכוט משפט. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 2.11.2019 נהג שניי במכוניתו, בכפר מגאר שבו הוא מתגורר, כאשר ברכב שמלפניו נסעו אדים אחיו מוחמד. בשלב מסוים עצר אדים את מכוניתו, באופן שחשס אחד מנתיבי הכביש, סמוך לבית שבו הייתה אותה עת אחיו אימן, אשר ביצע עבודות עפר במקום. כעבור זמן קצר, יצא שניי ממכוניתו, ניגש אל אדים ואימן, והתפתח ביניהם

עמוד 1

ויכוח, עד שעובר אורח הפריד בין הניצים ודחף את שני הצדדים לחזרה למכוניתו. אלא שני הצדדים שחרר מהאהיזה, רצ' לעברו של אדам וניסה להכטו. או אז התפתחה תגרה בין אדאם ואימן, שבמהלכה דקר שני את אדאם באמצעות חפץ חד בירכו הימנית. בשלב זה הפריד עובי אוורח בין הניצים, אולם אלו לא הצליחו להצר את צעדיו של שני, אשר ניגש למכוניתו, לקח גראן שהיא בה, הלהר לכיוונו של אדאם והיכה אותו בראשו באמצעות הגראן. כתוצאה מעשיו של שני, נגרמו לאדאם שבר בראשו ופצע דקירה בירך. לשם הטיפול בשבר, עבר אדאם ניתוח נירוכירורגי בראשו, ויידרש לעבור ניתוח נוספת בראשו.

3. בד בבד עם כתוב האישום, הגישה המדינה בקשה להורות על מעצרו של שני עד תום ההלכים המשפטיים נגדו. נוכח הסכמתו של שני לקיים של ראיות לכואורה ולקיים של עילת מעצר, התמוך בית המשפט המחויז בשאלת אם קיימת חלופת מעצר רואייה שבאמצעותה ניתן יהיה להפחית מן המ██וננות הנש��פת משני במידה שתניב את הדעת. בהחלטתו מיום 18.12.2019 תיאר בית המשפט את עיקרו של תסקיר מטעם שירות המבחן, שנעשה בעניינו של שני. על-פי התסקיר, לשני עבר פלילי הכלול שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, האחרונה משנת 2009. מאז, גילה שני רצון לשחק את חייו, הקים משפחה, ונמנע מעורבותם בפלילים. לצד זאת, נוכח המעשים שבגינם הואשם, העריך שירות המבחן כי שני עשוי לפעול באופן אימפליסיבי ואלים, ויש לו קושי להתמודד עם יחסים מורכבים. לפיכך, העריך שירות המבחן כי נשקי משני סיICON ברמה בינונית-גבואה להישנות מעשי אלימות נוספים בעתיד, ו邏אκן לא בא בהמלצת לשחררו, וזאת על אף שהশמורות שוהצעו עבורי נמצאו מתאימים. חרף המלצה שירות המבחן, הורה בית המשפט על מעצרו של שני עד לתום ההלכים נגדו, באיזוק אלקטרוני, בתנאי 'מעצר בית' מלא, בבית אחותו שבכפר מועוואוייה. עוד קבע בית המשפט, כי ככל זמן נתון, יהיה שני תחת פיקוח של אחד מבין ארבעה השמורות שאושרו. כמו כן נקבעו התנאים הבאים: נאסר על שני לצאת מן הארץ; נאסר עליו ליצור קשר עם אדאם או בני משפחתו; הוא חייב בהפקדת סך של 15,000 ₪ ל��ופת בית המשפט, וחויב לחתום על התcheinיות עצמית נוספת בסך של 20,000 ₪; השמורות חייבו לחתום על ערבות צד שלישי בסך של 20,000 ₪, להבטחת קיום תנאי המעצר באיזוק. בית המשפט ציין, כי חלופת המעצר המוצעת, הכוללת ריחוק גיאוגרפי מסוימת, שמורות רואים ואיזוק אלקטרוני, מספקת על מנת להפיג את החשש ממשיעי אלימות נוספות שלו.

4. מכאן העריך לפניי, בגדירו טענת המדינה כי בעניינו של שני לא ניתן להסתפק במעטור באיזוק אלקטרוני, אלא יש להורות על מעצרו מאחרוי סוגר וברית. המדינה טענה, כי מעשי האלים של שני מלמדים על המ██וננות הרבהה הנובעת ממנו, והדגישה כי לא מדובר בהחלטה רגעית תוך להט הקטטה, אלא שבמהלך הדברים התעקש שני לשוב ולהתעמת עם אדאם, למטרות שעובי אורחהפרידו בינם. עוד בהקשר זה הזכירה את המדינה את הערכת שירות המבחן, לפיה נש��פת משני מ██וננות ברמה בינונית-גבואה, שבגינה לא בא בהמלצת להמיר את מעצרו בחולופה. כמו כן נטען, כי בהתאם להוראת סעיף 22ב(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996, על מנת לשחרר את שני למעטור בפיקוח אלקטרוני יש צורך ב"טעמים מיוחדים שיירשמו", הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה או לנסיבותו המיוחדות של הנאשם, ואינם מתקיימים בנדון דין. בפרט צינה המדינה, כי תנאים של ריחוק גיאוגרפי ושמורות רואים אינם מהווים 'טעם מיוחד'.

5. בדיון שהתקיים לפניי ביום 20.12.2019 שבב"כ המדינה על נימוקי העריך, והדגיש כי אדאם חשש מן האפשרות שנייני ישוחרר, ועודין מרגיש מאומם. מכך נלמד, כי הסכסוך בין שני לבין משפטו של אדאם ועודין רלבנטי, ועלול לעורר אי-רווח אלימות נוספות. בא-כוחו של שני טען מנגד, כי שני לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומכיר בטיעות שעשה. עוד

צין, כי הסכוסר בין המשפחות בתהיליכי פתרון, וכי פניו של שני לשלים. כמו כן נטען, כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את שחרורו של שני לחופת מעצר באיזוק אלקטרוני - הוא אב לשניים ואשתו הרה; אושרו ארבעה שמורנים, בני משפחתו, המחייבים למשימה; החלופה המוצעת ממוקמת במרחך של 70 ק"מ ממוקם מגוריו של אדham.

דין והכרעה

6. לאחר שעינתי בערר, על נספחי, ו שקלתי את טענות הצדדים, ALSO שבכל-פה, התלבטתי, עד אשר באתי לככל מסקנה כי דין העරר להידחות. לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחויז, אשר נתן את דעתו על מכלול הנ吐נים והשיקולים – נסיבות ביצוע הعقوبة, נסיבותו האישיות של שני, תסוקיר שירות המבחן, מאפייני חלופת המעצר המוצעת – התעמק בכל אלה, ואיזן ביניהם כדבוי. אין לכך, מעשיו של שני מלמדים על מסוכנות הנש��פת ממנו; מדובר במעשה אימפרליסטי, ברף גבוה של אלימות. כך נלמד, בין היתר, מהנזקים החמורים שנגרמו לאדham. יחד עם זאת, נחה דעתני כי חלופת המעצר המוצעת, כפי שאושרה בבית המשפט המחויז, תספק מענה הולם אשר יפיג את החשש מסוכנותו של שני. תקופת המעצר מאחוריו סורג ובריח נותרת בו את אותה, עשתה להרטעתו והמסוכנות פחתה. הפיקוח ההדוק בתנאים שקבע בית המשפט המחויז, יכול בסביבות העניין להניח את הדעת. סבורני כי די בשלב זה באיזוק אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי בדמותם של ארבעה שמורנים שנמצאו מתאימים, בני משפחה המחייבים למשימת הפיקוח, ובשים לב לриוחוק הגיאוגרפי המשמעותי שבין בית אחותו של שני, לבין הכפר מגאר. לモתר לצין, כי הפרה של תנאי מן התנאים צפואה להביא את המשיב חזרה אל בית המעצר.

.7 הערר נדחה אפוא בזאת; החלטת בית המשפט המחויז עומדת על כנה.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התש"פ (23.12.2019).

שפט